

Говор замјенице предсједавајућег Дома народа Парламентарне скупштине БиХ Душанке Мајкић на Европској конференцији предсједника парламената у оквиру теме "Национални парламенти и међународно право људских права – провођење принципа недискриминације"

Кипар, 12. јуни 2010.

"Поштоване даме и господо,

Дозволите ми да кажем неколико ријечи о пресуди Европског суда за људска права у случају Сејдић и Финци против БиХ, која се помиње у материјалима конференције.

Пресуда у предмету „Сејдић и Финци против БиХ“ засигурно представља једну од пресуда Европског суда за људска права која је привукла изузетну пажњу како стручне, тако и шире јавности у и ван БиХ, за шта постоји читав низ разлога, од којих треба посебно издвојити неколико:

- Ради се о првом предмету у пракси Суда који се односи на општу забрану дискриминације садржану у члану 1. Протокола бр.12;
- Ријеч је о предмету који задире у суштину унутрашњег уређења БиХ, односно структуру државе створене у Дејтону, која почива на хиперсензибилном механизму баланса националних интереса три конститутивна народа у БиХ;
- Чињеницу да је Протокол бр.12, чији први члан садржи општу забрану дискриминације а на коју се апликанти у овом предмету и позивају, ратификовало свега седамнаест држава чланица Савјета Европе, док је њих тридесет одлучило да то, с обзиром на могуће посљедице ратификације, не учини;

Подносиоци представки у овом предмету су по националности Ром и Јевреј, а суштину представки поднесених у јулу и августу 2006.год. представљала је њихова тврдња да је Уставом БиХ и Изборним законом БиХ из 2001. год. ускраћено право да се кандидују за позицију члана Предсједништва БиХ и да постану чланови Дома народа Парламентарне скупштине БиХ искључиво због њихове етничке припадности, што, по њиховом виђењу, представља

дискриминацију, односно повреду члана 14. Конвенције у односу на члан 3 Протокола 1 за чланство у Дому народа, те повреду члана 1 Протокола бр.12 у односу на одредбе о саставу Предсједништва БиХ.

Данас, четрнаест година након завршетка рата, у БиХ не постоји заједнички јединствен приступ евентуалним уставним промјенама. Не постоји ни јединствен приступ имплементацији ове пресуде.

Савјет министара БиХ, као представник извршне власти на нивоу БиХ формирао је Радну групу за провођење Акционог плана за извршење пресуде Европског суда која броји 13 чланова (представници оба дома Парламентарне скупштине БиХ, три министра из Савјета министара, која треба бити допуњена представницима експерата из области уставног права и НГО). Задатак Радне групе је да сачини приједлог уставних амандмана као и приједлог измјена Изборног закона БиХ.

С обзиром да је 2010. год. година општих избора у БиХ, за очекивати је да ће се тај посао наставити након конституисања власти послвије октобарских избора.

Хоће ли се успјети постићи договор о имплементације пресуде, остаје као озбиљан и тежак задатак које домаћи политичари требају ријешити. Важно је истаћи да постоји апсолутни консензус да то треба урадити, иако не постоји јединствен став на који начин.

Делегација Босне и Херцеговине данас присуствује овој конференцији са обавезним визама у нашим пасошима.

Желим да вам пренесем очекивања свих грађана наше земље да ће безвизни режим за наше грађане услиједити у најкраћем року. Не зато што ми то молимо него зато што смо ми то заслужили испуњавањем постављених услова“
(крај)